

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de 11 ianuarie 2018
Președinte
Judecător
Grefier

Pe rol judecarea apelului declarat de reclamantii (...), toți cu domiciliul ales la (...), împotriva sentinței civile nr. 760 din 26 iunie 2017 pronunțată de Tribunalul Suceava – Secția I civilă (dosar nr. 1598/86/2017), intimați fiind pârâții (...), cu sediul în (...), (...), cu sediul în (...).

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare a cauzei, au răspuns avocat (...) pentru reclamantii apelanți și consilier juridic (...) pentru pârâtul intimat (...), lipsă fiind reclamantii (...) și reprezentantul pârâtului intimat (...).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei, după care se constată că, prin intermediul Serviciului arhivă, pârâții intimați (...) și (...) au înaintat la dosar punctele de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unor chestiuni de drept.

Instanța pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o întrebare preliminară în temeiul art. 520 din Codul de procedură civilă, pentru ca aceasta să pronunțe o hotărâre prealabilă cu privire la următoarele dispoziții: dacă art. 8 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2015 se interpretează în sensul că se aplică și la stabilirea cuantumului ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 și dacă noțiunea „limită de vârstă de pensionare prevăzută de lege”, reglementată de art. 20 alin. 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010, reprezintă „vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă” prev. de art. 16 alin. 2 din Legea nr. 223/2015, care se atinge prin creșterea vârstelor standard de pensionare conform eșalonării prevăzută în anexa ce face parte integrantă din lege sau reprezintă vârsta de pensionare stabilită în raport de situația concretă a fiecărui reclamant.

Avocat (...), pentru reclamantii apelanți, lasă la aprecierea instanței aspectul privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru considerentele care au fost expuse. În ce privește salariul și vechimea, apreciază că dispozițiile legale sunt clare.

Consilier juridic (...), pentru pârâtul intimat (...), arată că, așa cum s-a precizat și în înscrisul înaintat la dosar, lasă la aprecierea instanței sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA,

I. Expunerea succintă a procesului:

1. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava-Secția contencios administrativ și fiscal sub nr. 1077/86/2017, reclamantii (...) în contradictoriu cu pârâții (...) au solicitat să fie obligați pârâții la plata ajutoarelor salariale suplimentare așa cum sunt prevăzute în art. 20 alin. (1) și (2) din Legea 284/2010, Anexa VII, Secțiunea a treia, actualizate cu indicele de inflație la

data efectuării plății, după cum urmează: (...) – 20 de solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 1) și 8 solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 2); (...) - 20 de solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 1) și 6 solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 2); (...) - 15 de solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 1) și 20 solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 2); (...) - 15 de solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 1) și 22 solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 2); (...) - 20 de solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 1) și 16 solde ale funcției de bază (art. 20 alin. 2).

În motivare, au arătat că au fost salariații pârâților până în anul 2016, când raporturile de serviciu au încetat ca urmare a pensionării.

Cu privire la natura drepturilor acordate cu prilejul ieșirii la pensie, au arătat cele statuate prin Decizia nr. 16/8.06.2015 a ÎCCJ - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

La data încetării raporturilor de muncă erau în vigoare dispozițiile art. 11 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2015, cu privire la care au apreciat că și-au produs efectele până la 31.12.2016.

În drept, au invocat art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 284/2010, art. 1 alin. 1, art. 7, art. 11 alin. 1 lit. a, art. 12 din Legea nr. 554/2004, art. 451 C.pr.civ.

Prin sentința nr. 355/13.02.2017 Tribunalul Suceava-Secția de contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței funcționale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Suceava-Secția I Civilă.

Prin încheierea nr. 86/28.02.2017 Tribunalul Suceava-Secția I Civilă a admis excepția necompetenței funcționale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Suceava-Secția de contencios administrativ și fiscal.

Prin sentința nr. 24/14.03.2017 Curtea de Apel Suceava-Secția I Civilă a constatat ivit conflictul negativ de competență și a trimis cauza spre competență soluționare Secției civile din cadrul Tribunalului Suceava, complet specializat pentru soluționarea litigiilor de muncă.

Dosarul a fost reînregistrat la Tribunalul Suceava-Secția I Civilă sub nr. 1077/86/2017*.

Prin întâmpinare, pârâțul (...) a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive față de reclamantii (...) care la data pensionării erau angajații (...) și a arătat că, față de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 285/2010, art. 9 din Legea nr. 283/2011, O.U.G. nr. 84/2012, art. 10 din O.U.G. nr. 103/2013, prin art. 9 alin. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015, art. 10 alin. 1 din O.U.G. nr. 99/2016 și art. 1 alin. 3 din O.U.G. nr. 9/2017, în perioada anilor 2011 - 2017 este suspendată plata acestor drepturi, iar admiterea acțiunii este prematură.

Prin cererile de la data de 24.04.2017 și 8.05.2017, acțiunea a fost modificată, în sensul că reclamantii (...) au arătat că solicită obligarea pârâțului (...) la plata ajutoarelor salariale suplimentare, actualizate cu indicele de inflație la data plății, și a cheltuielilor de judecată.

Prin întâmpinare, pârâțul (...) a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, față de dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010, art. 13 alin. 1 din Legea nr. 285/2010, art. 9 din Legea nr. 283/2011, art. 2 din O.U.G. nr. 84/2012, art. 10 alin. 1 din O.U.G. nr. 103/2013, art. 9 din O.U.G. nr. 83/2014, art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015.

Având în vedere că reclamantilor le-au încetat raporturile de serviciu la împlinirea vârstei și a vechimii în serviciu, în cazul lor s-a făcut aplicarea art. 13 alin. 1 din Legea nr. 285/2010, fără a se aplica și cele prevăzute la alin. 2 al aceluiași articol, polițiștii nefiind sub incidența acestor prevederi.

A învederat că ajutorul prevăzut la art. 20 alin. 2 din Capitolul II al Anexei VII la Legea nr. 284/2010 se acordă în situația persoanelor trecute în rezervă sau direct în retragere, respectiv ale căror raporturi de serviciu au încetat, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzute de lege. Acordarea unor sume de bani reprezentând ajutor egal cu două solde ale funcției de bază pentru fiecare an întreg rămas până la limita de vârstă de pensionare este injustă, întrucât reclamantii și-au încetat raporturile de serviciu cu drept

la pensie, la împlinirea vârstei și a vechimii, și nu cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzute de lege, așa cum a stabilit în mod limitativ legiuitorul.

2. Soluția instanței de fond:

Prin sentința nr. 760 din 26 iunie 2017 Tribunalul Suceava a admis excepția prematurității formulării cererii și a respins acțiunea ca fiind prematur formulată.

A reținut prima instanță că drepturile ce fac obiectul litigiului au fost prevăzute inițial la art. 2 alin.1 și 2 din Anexa IV/2 din Legea 330/2009, în raport de care a reținut intenția constantă a legiuitorului de a acorda aceste drepturi, pe care le-a recunoscut prin legile succesive în domeniu.

Atât Legea 330/2009, cât și Legea 284/2010 fac vorbire despre faptul că dreptul la acordarea ajutoarelor în limita unui anumit număr de solde/indemnizații se deschide la data încetării raporturilor de serviciu cu drept de pensie, adică cu prilejul ieșirii la pensie.

Prevederile art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 nu au fost abrogate prin legi ulterioare și nu au fost declarate neconstituționale, însă față de dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 s-a pus problema aplicării sau nu a art. 20 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010, sens în care s-au avut în vedere chestiunile dezlegate prin Decizia nr. 16/08.06.2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Față de dispozițiile cu caracter imperativ din art. 9 din Legea nr. 118/2010, art. 13 din Legea nr. 285/2010, art. 9 din Legea nr. 283/2011, art. 2 din O.U.G. nr. 84/2012, art. 10 din O.U.G. nr. 103/2013, art. 9 din O.U.G. nr. 83/2014, art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015, art. 10 alin. 1 din O.U.G. nr. 99/2016, art. 10 alin 1 din O.U.G. nr. 99/2016, art. 1 alin. 3 din O.U.G. nr. 9/2017, Tribunalul a constatat că dreptul solicitat nu este activ până la data de 01.01.2018.

Această inactivitate este regula, excepția fiind prevăzută de legiuitor la art. 11 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2015, art. 10 alin. 2 din O.U.G. nr. 99/2016 și art. 1 alin. 3 din O.U.G. nr. 9/2017, care vizează neaplicarea textelor de lege privind neplata ajutoarelor în anul 2016 și în anul 2017 doar în situația în care raporturile de serviciu încetează ca urmare a decesului angajatului.

Prin amânarea legală a acordării drepturilor de natura celor solicitate de către reclamânți, măsură dispusă în contextul unui echilibru financiar marcat de criză, creditorul nu pierde dreptul la acțiune în sens material întrucât dreptul nu și-a încetat existența.

S-au redat cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 1576/7.12.2011 și nr. 291/23.05.2013.

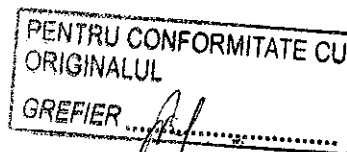
Potrivit art. 32 C.pr.civ., orice cerere adresată instanței de judecată poate fi formulată și susținută dacă pretenția vizează un drept subiectiv civil sau o situație juridică pentru care calea justiției este obligatorie.

La rândul său, pretenția dedusă judecătii trebuie să fie recunoscută și ocrotită de lege, exercitată în limitele sale interne și externe, să fie exercitată cu bună - credință și să fie actuală.

Dreptul subiectiv civil este actual atunci când nu este afectat de un termen suspensiv, definit ca fiind un eveniment viitor și sigur ca realizare, care fie amână procedura efectelor unui act juridic civil, fie determină încetarea efectelor acestuia.

Față de definiția termenului suspensiv, având în vedere textele de lege mai sus menționate - care stabilesc în final un termen clar, cert până la care nu este activ dreptul reclamantilor (31.12.2017), prima instanță a reținut că, în speță este vorba despre un drept subiectiv civil afectat de un termen suspensiv care atrage admiterea excepției prematurității.

3. Apelul reclamantilor:

În motivarea apelului s-a arătat, în esență, că la data pensionării lor (anul 2016) era în vigoare O.U.G. nr. 57/2015 care și-a produs efectele până la 31.12.2016, iar O.U.G. nr. 99/2017 nu retroactivează, nefiind aplicabilă pentru anul 2016 când s-a născut dreptul reclamanților la plata ajutoarelor prevăzute de Legea nr. 284/2010.

Prin noua lege a salarizării nr. 153/2017, în vigoare din 1.07.2017, O.U.G. nr. 57/2015, Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 285/2010 au fost abrogate, dispărând cauza prohibitivă pentru acordarea drepturilor.

Prin întâmpinare, intimații-pârâți au solicitat respingerea apelului ca nefondat și menținerea sentinței apelate ca fiind legală și temeinică.

4. Soluția Curții de Apel Suceava-Secția I Civilă:

Prin decizia nr. 950/9.11.2017 Curtea de Apel Suceava-Secția I Civilă a admis apelul declarat de reclamanți și a anulat în tot sentința civilă nr. 760/26.06.2017 a Tribunalului Suceava, în sensul că a respins ca nefondată excepția prematurității acțiunii și a reținut cauza spre rejudecare, citând părțile pentru termenul de judecată din data de 12.12.2017.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de apel a reținut că reclamanții-apelanți s-au pensionat în anul 2016, când au fost în vigoare prevederile art. 11 alin.1 din O.U.G. nr. 57/2015.

Aceleași dispoziții au fost preluate și de actele normative ulterioare care au reglementat asupra salarizării personalului plătit din fonduri publice la nivelul anului 2017, respectiv: O.U.G. nr. 99/2016-art. 10 alin. 1, pentru perioada 1 ianuarie-28 februarie 2017 și O.U.G. nr. 9/2017-art. 1 alin. 3, pentru perioada 1 martie-31 decembrie 2017.

Prin dispozițiile pe care le-au reglementat, aceste acte normative au suspendat succesiv aplicarea prevederilor art. 20 alin. 1 și 2 din anexa nr. VII la Legea nr. 284/2010, concluzie care se desprinde și din dispozitivul și considerentele deciziei nr. 16/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în care s-a reținut că dispozițiile legale prin care se prevedea plata ajutoarelor pentru trecerea în rezervă nu se aplică în anii 2011-2015.

Instanța de apel a constatat că situația se menține și ulterior anului 2015, respectiv până la data de 1.07.2017, față de succesiunea actelor normative enunțate.

Fiecare suspendare dispusă prin actele normative enumerate de prima instanță a vizat o perioadă limitată de timp, însă nu a putut fi ignorat faptul că nu a existat nici măcar o singură zi de la data pensionării apelanților și până la data de 1.07.2017 care să nu fi fost cuprinsă în perioadele de suspendare.

Suspendarea dispusă prin art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015 a existat doar pe parcursul anului 2016, însă de la 1.01.2017 au fost în vigoare noi interdicții de aplicare a dispozițiilor legale prin care se prevedea plata ajutoarelor la trecerea în rezervă.

Începând cu data de 1 iulie 2017 a intrat în vigoare Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, act normativ care nu mai reglementează nicio dispoziție cu privire la plata ajutoarelor sub forma salariilor compensatorii acordate cu ocazia pensionării, așa cum erau acestea prevăzute de Legea nr. 284/2010.

Actul normativ a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2017, potrivit art. 43 din Legea nr. 153/2017.

Potrivit art. 44 alin. 1 pct. 9, 20 din același act normativ, la data intrării în vigoarea a legii privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice au fost abrogate Legea-cadru nr. 284/2010; cap. I, cuprinzând art. 1-12¹, art. 13 și 16 din O.U.G. nr. 57/2015.

Art. 44 alin.1 pct. 36 din Legea nr. 153/2017 mai dispune și în sensul că, la data intrării în vigoarea a acestui act normativ se abrogă și orice alte dispoziții contrare acestei legi.

O.U.G. nr. 99/2016 și O.U.G. nr. 9/2017 nu au primit o reglementare expresă de abrogare prin art. 44 din Legea nr. 153/2017, însă s-a pus problema dacă mai poate supraviețui norma de suspendare, ulterior abrogării normei care este suspendată.

Pentru a clarifica această problemă s-au avut în vedere prevederile din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Astfel, după intrarea în vigoare a unui act normativ, pe durata existenței acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau altele asemenea, așa cum dispune art. 58 alin.1 din Legea nr. 24/2000.

Din această prevedere legală a rezultat că acest eveniment legislativ care este suspendarea poate interveni numai pe durata existenței unui act normativ ori a unei dispoziții a acestuia, neputând avea suspendare fără dispoziție legală în vigoare și nici suspendare care să dăinuiască ulterior abrogării normei pe care o suspendă. În acord cu această concluzie sunt și dispozițiile art. 66 alin. 2 din Legea nr. 24/2000, conform cărora: "La expirarea duratei de suspendare actul normativ sau dispoziția afectată de suspendare reintră de drept în vigoare", așadar suspendarea are efect cu privire la un act normativ în vigoare, iar nu abrogat.

Efectul produs de actele normative succesive, de suspendare a punerii în aplicare a dispoziției legale referitoare la dreptul la plata ajutoarelor sub forma salariilor compensatorii acordate cu ocazia pensionării, trebuie așadar limitat numai la perioada cât a fost în vigoare actul normativ care a prevăzut dreptul respectiv.

A considera altfel ar însemna să se prelungească valabilitatea dispoziției de suspendare a aplicării unui text de lege și după abrogarea lui, ceea ce ar fi de neconceput și inadmisibil.

Că aceasta este interpretarea și aplicarea corectă a întregului context legislativ care a reglementat asupra dreptului supus controlului judecătoresc în această cauză a rezultat și din decizia nr. 23/2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată într-un recurs în interesul legii. Decizia vizează interpretarea unitară a altor prevederi legale, dar în cuprinsul ei a fost de asemenea analizată posibilitatea ca o normă care suspenda aplicarea unei dispoziții legale să mai rămână în vigoare și după abrogarea normei legale pe care o suspenda, stabilind instanța supremă că acest lucru este inadmisibil.

S-a mai reținut că Legea nr. 24/2000 reglementează și asupra evenimentele legislative implicite, în cuprinsul art. 67 un asemenea eveniment fiind și abrogarea implicită.

Astfel, potrivit art. 67 alin.1 din Legea nr. 24/2000, în cazuri deosebite, în care la elaborarea și adoptarea unei reglementări nu a fost posibilă identificarea tuturor normelor contrare, se poate prezuma că acestea au făcut obiectul abrogării lor implicite.

Legea nr. 153/2017 mai dispune în art. 44 alin.1 pct. 36 și în sensul că, la data intrării în vigoare a acestui act normativ se abrogă și orice alte dispoziții contrare acestei legi.

Or, o asemenea dispoziție contrară ar fi tocmai cea din O.U.G. nr. 9/2017 care prevedea suspendarea aplicării art. 20 alin.1 din anexa nr. VII la Legea nr. 284/2010 și după data intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017, respectiv după data de 1 iulie 2017, în condițiile în care Legea nr. 153/2017 a abrogat actul normativ principal care reglementa asupra normei pe care O.U.G. 9/2017 o suspendase.

În condițiile în care suspendarea nu poate supraviețui abrogării normei pe care o suspendă, a rezultat că dreptul la acțiune pentru plata ajutoarelor sub forma salariilor compensatorii acordate cu ocazia pensionării, în baza art. 20 alin. 1 și 2 din anexa nr. VII la Legea nr. 284/2010 s-a născut la data de 1.07.2017, data intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017, când a încetat orice cauză de suspendare ori de neaplicare a prevederilor mai sus indicate.

Pentru ca un drept prevăzut să nu devină doar o obligație lipsită de conținut, ceea ce ar constitui o îngrădire nelegitimă a exercitării lui, un atare drept nu poate fi considerat că nu a existat nici în perioada în care actul normativ care l-a reglementat a fost în vigoare, în condițiile în care exercițiul lui a fost suspendat, iar nu înlăturat. Altfel, s-ar ajunge la situația ca un drept patrimonial, a cărui existență este recunoscută, să devină practic lipsit de orice valoare.

De aceea, respectarea principiului încrederii în statul de drept, care implică asigurarea aplicării legilor adoptate în spiritul și litera lor, face necesar ca titularii drepturilor recunoscute să se poată bucura efectiv de acestea pentru perioada în care au fost prevăzute de lege.

Instanța de apel a reținut că, că deși excepția prematurității acțiunii era dată la momentul pronunțării sentinței de către prima instanță, dreptul la acțiune al reclamantilor a devenit actual la data de 1 iulie 2017, până la data pronunțării de către instanța de apel. Ar fi excesiv de formal ca o acțiune să fie respinsă ca prematură după momentul în care dreptul a devenit actual doar pentru că la data investirii instanței această cerință nu era îndeplinită.

Or, având în vedere că ulterior datei de 1.07.2017 dreptul a devenit actual, în baza art. 480 alin. 3 C.pr.civ., apelul a fost admis, sentința civilă apelată a fost anulată în tot, iar excepția prematurității acțiunii a fost respinsă ca nefondată. Având în vedere că niciuna dintre părți nu a solicitat trimiterea cauzei spre judecare primei instanțe, Curtea a reținut cauza în vederea judecării fondului.

II. Admisibilitatea sesizării:

Instanța de apel constată că prezenta sesizare este admisibilă, în conformitate cu prevederile art. 519 C.pr.civ. și cu cele statuate prin decizia nr. 1/18.11.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, după cum urmează:

1. Dosarul nr. 1077/86/2017* al Curții de Apel Suceava este în curs de judecată, fiind în faza apelului.

2. Instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție judeca prezenta cauză în ultimă instanță.

3. Cauza care face obiectul judecății se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investite să soluționeze cauza;

4. Soluționarea pe fond a apelului depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere.

Astfel, conform art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010:

„(1) La trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalul militar, polițistii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pentru activitatea depusă, în funcție de vechimea efectivă ca militar, polițist, funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personal civil în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, beneficiază de un ajutor stabilit în raport cu solda funcției de bază, respectiv salariul funcției de bază avută/avut în luna schimbării poziției de activitate, astfel:

Vechime efectivă:

- până la 5 ani - un ajutor egal cu 3 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 5 - 10 ani - un ajutor egal cu 6 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 10 - 15 ani - un ajutor egal cu 8 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 15 - 20 ani - un ajutor egal cu 10 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 20 - 25 ani - un ajutor egal cu 12 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 25 - 30 ani - un ajutor egal cu 15 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- peste 30 ani - un ajutor egal cu 20 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază.

(2) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv ale căror raporturi de serviciu au încetat, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzute de lege, mai beneficiază, pentru fiecare an întreg rămas până la limita de vârstă de pensionare sau, în situația în care pot desfășura activitate peste această limită, până la limitele de vârstă în grad la care pot fi menținute în activitate categoriile respective de personal, de un ajutor egal cu două solde ale funcției de bază, respectiv cu două salarii ale funcției de bază”.

Iar conform art. 8 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2015:

„ (2) În anul 2016, pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, indemnizațiile, compensațiile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare, care nu fac parte din solda lunară brută/salariul lunar brut, se stabilesc în raport cu nivelul bazei de calcul al acestora utilizat pentru luna decembrie 2009”.

În cauză se pune în discuție modul de calcul al ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. 1 și 2 din Titlul VII al Legii nr. 284/2010 pentru polițiștii pensionați în anul 2016, respectiv dacă acestea se stabilesc în raport de salariul funcției de bază avut în luna schimbării poziției de activitate sau în raport cu nivelul bazei de calcul al acestuia utilizat pentru luna decembrie 2009.

Distincția prezintă importanță, având în vedere că în acest interval de timp (decembrie 2009-anul 2016) au intervenit modificări ale celor două sume, situație de natură a influența, așadar, cuantumului ajutorului acordat conform art. 20 alin. 1 din Titlul VII al Legii nr. 284/2010.

Art. 20 alin. 2 din Titlul VII al Legii nr. 284/2010 prevede acordarea unui ajutor egal cu două salarii ale funcției de bază pentru fiecare an întreg rămas până la limita de vârstă de pensionare și în favoarea polițiștilor ale căror raporturi de serviciu au încetat, cu drept de pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzută de lege.

Art. 16 alin. 2 din Legea nr. 223/2015 reglementează “vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă” ca fiind de 60 de ani, iar atingerea ei se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa care face parte integrantă din acest act normativ.

Art. 21 alin. 1 lit. a și b din Legea nr. 223/2015 instituie posibilitatea reducerii vârstei standard de pensionare prevăzute de art. 16 alin. 2 pentru activitatea realizată în condiții de muncă deosebite/în condiții de muncă speciale și în alte condiții

În cauză se pune în discuție înțelesul noțiunii de „limită de vârstă de pensionare prevăzută de lege”, reglementată de art. 20 alin. 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010, respectiv dacă aceasta reprezintă “vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă” prevăzută de art. 16 alin. 2 din Legea nr. 223/2015 (aceasta fiind de 60 de ani, care se atinge prin creșterea vârstelor standard de pensionare conform eșalonării prevăzută în anexa ce face parte integrantă din lege) sau reprezintă vârsta de pensionare stabilită în raport de situația concretă a fiecărui reclamant, care poate fi redusă conform art. 21 alin. 1 lit. a și b din Legea nr. 223/2015.

Distincția prezintă importanță, deoarece în raport de înțelesul acestei noțiuni urmează a se calcula de către instanța de apel numărul de solde cuvenit în baza art. 20 alin. 2 din Titlul VII al Legii nr. 284/2010.

5. Problema de drept este nouă.

Deși dispozițiile legale cu privire la care se solicită pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile nu sunt noi, problemele de drept a căror dezlegare se solicită îndeplinesc cerința noutății, având în vedere că dispozițiile art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 au fost suspendate în mod succesiv de legiuitor doar în perioada 2011-

1.07.2017 prin art. 13 alin. 1 din Legea nr. 285/2010, art. 9 din O.U.G. nr. 80/2010, art. 2 din O.U.G. nr. 84/2012, art. 10 din O.U.G. nr. 103/2013, art. 9 din O.U.G. nr. 83/2014, art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015, art. 10 alin. 1 din O.U.G. nr. 99/2016, art. 1 alin. 3 din O.U.G. nr. 9/2017.

Față de intrarea în vigoare la data de 1.07.2017 a Legii nr. 153/2017, care a abrogat Legea-cadru nr. 284/2010, văzând și interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia nr. 23/2005 cu ocazia soluționării unui recurs în interesul legii cu privire la posibilitatea ca o normă care suspenda aplicarea unei dispoziții legale să mai rămână în vigoare și după abrogarea normei legale pe care o suspenda, prin decizia nr. 950/9.11.2017 instanța de apel a respins ca nefondată excepția prematurității acțiunii, reținând cauza spre rejudecare pe fond.

În concluzie, după data de 1.07.2017 dispozițiile art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 sunt actuale, urmând a fi aplicate de prezenta instanță de apel, contextul legislativ fiind diferit de cel în vigoare la data pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție-completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a deciziei nr. 16/8.06.2015 și a deciziei nr. 11/20.02.2017.

Sesizarea din dosarul nr. 2632/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție-completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este de asemenea distinctă de prezenta problemă de drept, în care nu se mai pune în discuție problema suspendării dispozițiilor legale enunțate, ci cea a modalității de calcul a ajutoarelor pecuniare.

6. Nu a fost identificată jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care să se dezlege problema de drept, iar aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

Sesizarea din dosarul nr. 2833/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție-completul competent să judece recursul în interesul legii este distinctă de prezenta sesizare, întrucât vizează prematuritatea/admisibilitatea acțiunilor având ca obiect acordarea acestor ajutoare, formulate în perioada de suspendare a exercițiului dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Reclamanții-apelanți au arătat că lasă la aprecierea instanței sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și au apreciat că dispozițiile legale sunt clare, fără a exprima un punct de vedere scris cu privire la problema de drept.

Pârâțul-intimat (...) a arătat că modalitatea de calcul a ajutoarelor în litigiu rezultă din coroborarea art. 3 alin. 3 din O.U.G. nr. 9/2017, art. 7 alin. 1 din O.U.G. nr. 99/2016, art. 8 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2015, art. 27 alin. 1 din O.G. nr. 38/2003, iar numărul de ajutoare convenit conform art. 20 alin. 2 al art. 20 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 se determină prin scăderea din vârsta de pensionare prevăzută de Legea nr. 223/2015 (din tabel sau de la art. 16 alin. 2 în funcție de anul nașterii) a vârstei avute la data trecerii în rezervă, anii întregi înmulțindu-se cu 2.

Pârâțul-intimat (...) a apreciat că nu este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere că prin încheierea din data de 19.09.2017 pronunțată în dosarul nr. 3406/104/2016 Curtea de Apel Craiova a admis cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, că dispozițiile art. 8 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2015 sunt suficient de clare și nu necesită interpretare, atât acest text de lege cât și art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 referindu-se la noțiunea de "ajutoare", iar ajutoarele prevăzute de art. 20 alin. 2 s-ar calcula prin raportare la vârsta standard de pensionare pentru fiecare caz în parte, așa cum este prevăzută de art. 16 alin. 2 din Legea nr. 223/2015.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

- 1. Normele de drept interne ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:**

Art. 8 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2015:

„(2) În anul 2016, pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, indemnizațiile, compensațiile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare, care nu fac parte din solda lunară brută/salariul lunar brut, se stabilesc în raport cu nivelul bazei de calcul al acestora utilizat pentru luna decembrie 2009”.

Art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010:

„(1) La trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pentru activitatea depusă, în funcție de vechimea efectivă ca militar, polițist, funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personal civil în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, beneficiază de un ajutor stabilit în raport cu solda funcției de bază, respectiv salariul funcției de bază avută/avut în luna schimbării poziției de activitate, astfel:

Vechime efectivă:

- până la 5 ani - un ajutor egal cu 3 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 5 - 10 ani - un ajutor egal cu 6 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 10 - 15 ani - un ajutor egal cu 8 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 15 - 20 ani - un ajutor egal cu 10 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 20 - 25 ani - un ajutor egal cu 12 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 25 - 30 ani - un ajutor egal cu 15 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- peste 30 ani - un ajutor egal cu 20 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază.

(2) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv ale căror rapoarturi de serviciu au încetat, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzute de lege, mai beneficiază, pentru fiecare an întreg rămas până la limita de vârstă de pensionare sau, în situația în care pot desfășura activitate peste această limită, până la limitele de vârstă în grad la care pot fi menținute în activitate categoriile respective de personal, de un ajutor egal cu două solde ale funcției de bază, respectiv cu două salarii ale funcției de bază”.

Art. 16 alin. 2 din Legea nr. 223/2015:

“(2) Vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă, prevăzută la alin. (1) lit. a), este de 60 de ani. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege”.

2. Alte norme de drept intern apreciate a fi relevante pentru analiză:

Art. 21 din Legea nr. 223/2015:

„(1) Militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special care, la data trecerii în rezervă/retragere sau încetării raporturilor de serviciu, îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b), au dreptul la pensie de serviciu pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei prevăzute la art. 16 alin. (2), astfel:

a) pentru activitate realizată în condiții de muncă deosebite:

| Vechime realizată în | Reducerea vârstei |
| condiții deosebite | prevăzute la |

și/sau în grupa a II-a de muncă (ani împliniți)	art. 16 alin. (2):	
	Ani	Luni
6	1	-
8	1	6
10	2	-
12	2	6
14	3	-
16	3	6
18	4	-
20	4	6
22	5	-
24	5	6
26	6	-
28	6	6
30	7	-
32	7	6
35	8	-

b) pentru activitate realizată în condiții de muncă speciale și alte condiții:

Vechime realizată în condiții speciale și alte condiții și/sau în grupa I de muncă (ani împliniți)	Reducerea vârstei prevăzute la art. 16 alin. (2):	
	Ani	Luni
2	1	-
3	1	6
4	2	-

5		2		6			
6		3		-			
7		3		6			
8		4		-			
9		4		6			
10		5		-			
11		5		6			
12		6		-			
13		6		6			
14		7		-			
15		7		6			
16		8		-			
17		8		6			
18		9		-			
19		9		6			
20		10		-			
21		10		6			
22		11		-			
23		11		6			
24		12		-			
25		12		6			
26 de ani și peste		13		-			

(2) Reducerea vârstei standard de pensionare, potrivit alin. (1) sau în alte condiții stabilite prin acte normative, nu poate fi mai mare de 13 ani. Prin reducere, vârsta standard de pensionare nu poate fi mai mică de 45 de ani”.

PENTRU CONFORMITATE CU
ORIGINALUL
GREFIER

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

a) Cu privire la modalitatea de calcul a ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 pentru persoanele pensionate în anul 2015, Curtea de Apel Suceava s-a mai pronunțat prin decizia nr. 934/8.11.2017 (dosar nr. 337/40/2016*) și decizia nr. 880/26.10.2017 (dosar nr. 521/40/2016*), anexate prezentei sesizări.

Prin decizia nr. 934/8.11.2017, Curtea de Apel Suceava a reținut că “Dispozițiile art. 20 din Anexa VII, Secțiunea 3 la Legea nr. 284/2010 trebuie, așadar, interpretate, coroborat cu dispozițiile art. 12 alin. 2 din O.U.G. nr. 83/2014, iar drepturile reclamantului urmează a fi stabilite în raport cu solda funcției de bază, respectiv salariul funcției de bază, în raport cu nivelul bazei de calcul al acestora utilizat pentru luna decembrie 2009, și nu în raport cu solda funcției de bază, respectiv salariul funcției de bază avut în luna schimbării poziției de activitate, cum a statuat prima instanță”.

Prin decizia nr. 880/26.10.2017, Curtea de Apel Suceava a reținut aceeași interpretare cu privire la ajutoarele prevăzute de art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010.

Trebuie menționat că dispozițiile art. 8 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2015 prevăd, pentru anul 2016, același mod de calcul precum cele ale art. 12 alin. 2 din O.U.G. nr. 83/2014.

b) Nu a fost identificată o jurisprudență a Curții de Apel Suceava cu privire la a doua problemă de drept sesizată.

4. Nu a fost identificată **jurisprudență națională/a altor state/comunitară/a drepturilor omului** apreciată a fi relevantă pentru dezlegarea problemelor de drept supuse analizei.

5. **Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunilor de drept sesizate:**

a) Instanța de apel apreciază că art. 8 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2015 nu este aplicabil pentru stabilirea cuantumului ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010, ci acestea se calculează în raport de solda funcției de bază, respectiv salariul funcției de bază avută/avut în luna schimbării poziției de activitate.

Se cuvine a fi făcută mențiunea că reclamanții-apelanți din prezenta cauză au avut calitatea de polițiști, așadar aceștia au fost îndepărtați la plata unui „salariu”, conform art. 4 alin. 1 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 (la fel ca funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare), art. 3 alin. 1 stabilind doar pentru personalul militar dreptul la “soldă”.

Opinia instanței are în vedere faptul că prin art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015 s-a stabilit că “în anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică”.

Or, atât timp cât legiuitorul a reglementat neaplicarea (suspendarea) dispozițiilor legale care priveau acordarea ajutoarelor la încetarea raporturilor de serviciu, este lipsită de coerență stabilirea, prin același act normativ, a unei modalități de calcul a acestor ajutoare.

În plus, art. 8 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2015 vizează ajutoarele acordate potrivit actelor normative în vigoare, situație care nu este incidentă în cauză, atât timp cât în anul 2016 dispozițiile legale care prevedeau acordarea ajutoarelor deduse prezentei judecăți (art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010) erau suspendate.

b) Art. 20 alin. 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 reglementează în favoarea polițiștilor care au încetat raporturile de serviciu, cu drept de pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă pentru pensionare prevăzute de lege acordarea, pentru fiecare an

întreg rămas până la limita de vârstă pentru pensionare, a unui ajutor egal cu două salarii ale funcției de bază.

Având în vedere formularea diferită din cele două prevederi legale (art. 20 alin. 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 face trimitere la "limita de vârstă pentru pensionare prevăzută de lege", în timp ce art. 16 alin. 2 din Legea nr. 223/2015 reglementează "vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă"), instanța de apel constată că există dificultăți în lămurirea primei noțiuni, care apare a avea o formulare mai cuprinzătoare decât cea de-a doua.

Pe de altă parte, art. 21 alin. 1 și 2 reglementează posibilitatea reducerii vârstei standard de pensionare prevăzute de art. 16 alin. 2 pentru activitatea realizată în condiții de muncă deosebite/în condiții de muncă speciale și în alte condiții, situație în care, în concret, vârsta prevăzută de lege pentru a beneficia de pensie de serviciu pentru limită de vârstă este diferită, în raport de vechimea desfășurată în aceste condiții.

Față de această posibilitate reglementată de legiuitor, opinia instanței de apel este în sensul că pentru a stabili "limita de vârstă de pensionare prevăzută de lege", conform art. 20 alin. 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010, trebuie avute în vedere și reducerile prevăzute de art. 21 alin. 1 și 2 din Legea nr. 223/2015, cu alte cuvinte această limită de vârstă urmează a se stabili în raport de situația concretă a fiecărui reclamant, nu doar în raport de eșalonarea prevăzută în anexa legii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În baza art. 519 Cod procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la următoarele dispoziții: dacă art. 8 alin. 2 din OUG nr. 57/2015 se interpretează în sensul că se aplică și la stabilirea cuantumului ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010 și dacă noțiunea „limită de vârstă de pensionare prevăzută de lege”, reglementată de art. 20 alin. 2 din Anexa VII la Legea nr. 284/2010, reprezintă "vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă" prev. de art. 16 alin. 2 din Legea nr. 223/2015, care se atinge prin creșterea vârstelor standard de pensionare conform eșalonării prevăzută în anexa ce face parte integrantă din lege sau reprezintă vârsta de pensionare stabilită în raport de situația concretă a fiecărui reclamant.

Fără cale de atac.

În baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, suspendă judecata până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședința publică din 11 ianuarie 2018.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red.
Jud.fond:
Tehnored.
Ex./13.02.2018

PENTRU CONFORMITATE CU
ORIGINALUL
GREFIER